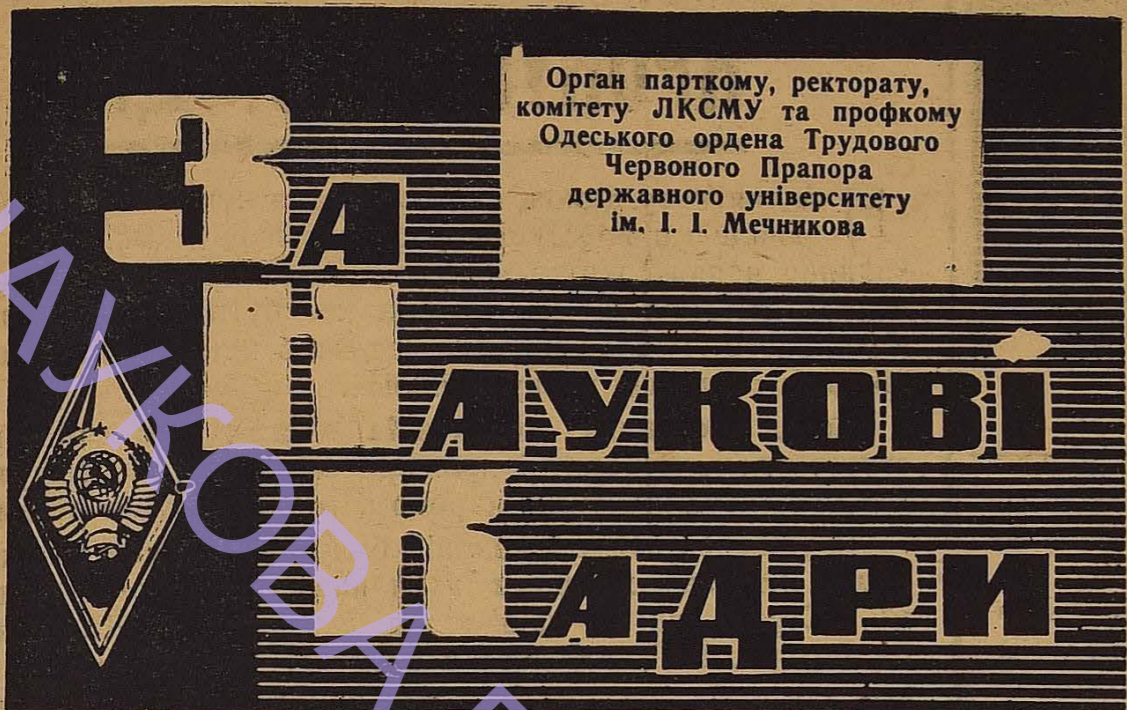

З ВЕЛИКИМ СВЯТОМ, ДРУЗІ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату,
комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового
Червоного Прапора
державного університету
ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ
XXXIII

№ 29 (906)

7 ЛИСТОПАДА
1967 р.

Ціна 2 коп.

**ХАЙ ЖИВЕ
СЛАВНЕ 50-РІЧЧЯ
ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ
СОЦІАЛІСТИЧНОЇ
РЕВОЛЮЦІЇ!**

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

З ВЕРШИНИ п'ятдесятиріччя Радянської влади ми оглядаємо пройдений шлях. Оглядаємо пильно, щоб не забути найголовнішого, найістотнішого в нашій великій Революції, в нашій титанічній праці, яка створила соціалістичний світ, нові взаємини людей на планеті. Оглядаємо цей шлях з гордістю, бо маємо право пишатися своїми досягненнями: наймогутнішою в світі державою, широю дружбаю братніх народів, найсвітлішою ідеологією, безсмертним прапором Леніна, під яким народи йдуть до комунізму.

Наш Одеський університет, багатий на революційні традиції, за роки Радянської влади підготував для народного господарства і культури величезний загін спеціалістів. Іх—тисячі і вони всюди: на всіх меридіанах і паралелях неосяжної країни.

Комуністична партія і уряд високо оцінили досягнення нашого університету і в річницю його столітнього ювілею нагородили орденом Трудового Червоного Прапора. Ця нагорода зобов'язує кожного з нас віддати всі сили науці і навчанню.

У 1967 році колектив університету вирішував актуальні питання в усіх сферах наукових досліджень. Студенти невтомно сягали вершини науки. Зобов'язання, взяті колективом на честь 50-річчя Радянської влади, виконані.

Усіх—студентів і викладачів, лаборантів і робітників майстерень, науковців і службовців усіх відділів—ми палко вітаємо зі святом і бажаємо усім творчих успіхів і великого справжнього щастя!

Ми хочемо нагадати студентам: через 50 років ви будете відзначати сторіччя великого жовтня! Не забувайте про це в наступні трудові роки. Час летить неймовірно швидко. Не можна відставати від його вимог. Хто стоїть, той рухається назад. Необхідно завжди йти в ногу з народом, з рідною партією!

Хай живе Великий Жовтень! Слава народів і Комуністичній партії!

РЕКТОРАТ, ПАРТКОМ,
КОМІТЕТ ЛКСМУ,
ПРОФКОМ.

О мой Октябрь,
мой
вечный
спутник!
Тебя
в лучах
большого дня
Авроры
залп
тогда напутствовал.
И забурлила вся страна,
и отступали
все препятствия;
светлее стала
даль
и близь,

ПРОШЛО ПОЛВЕКА

и на твоих
больших запястьях
все цепи
гулко разошлись!
Прошло полвека!
Это славно,
когда вокруг —
за рядом ряд —

идут неудержимой
лавой
сыны
большого
Октября!
И знаем мы,
что будет,
будет!
твой
миллионный юбилей,
и вечно будут славить
люди
огонь
Октябрьских
идей.

В. ФИЛАТОВ.

УРОЧИСТЫЙ ВЕЧЕР

В ЗАЛІ Одеської філармонії 3 листопада 1967 року відбувся урочистий вечір колективу нашого орденоносного університету, присвячений 50-річчю Великого Жовтня. З доповіддю про славний ювілей Радянської влади виступив секретар парткому університету Л. Х. Калуст'ян.

Після урочистої частини для учасників вечора було дано великий концерт.

ПЕРЕМОЖЦІ

ПІДСУМКИ ЗМАГАННЯ ЗА КРАЩУ АКАДЕМГРУПУ

НАПЕРЕДОДНІ славного ювілею Радянської влади були підбиті підсумки змагання студентів за право називатися кращою академгурпою імені 50-річчя Великого Жовтня.

По підсумках змагання право називатися кращою академгурпою імені 50-річчя Великого Жовтня завоювала група четвертого курсу хімічного факультету кафедри органічної хімії (комсорг К. Ярмоленко, профорг Любаранська).

Таке ж саме право завоювали студенти четвертого курсу геолого-географічного факультету.

Високих показників в змаганні добилися і студенти третього курсу історичного факультету, група обчислювачів четвертого курсу механіко-математичного факультету, другого курсу юридичного факультету та студенти-біохіміки п'ятого курсу біологічного факультету.

Колектив університету сердечно вітає переможців жовтневої студентської вахти.

СЛОВО ВETERANІВ

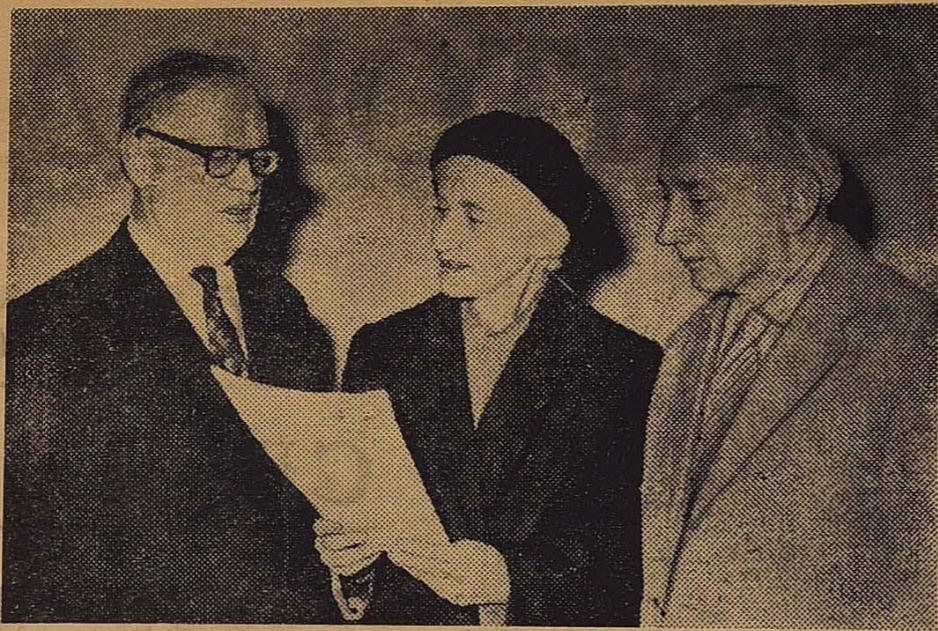
Дорогі товариші! В цей знаменний день 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції нам, старим більшовикам, які віддали більшу частину свого свідомого життя справі виховання молодого покоління, хочеться звернутись до вас, студентів університету.

Радянський народ під керівництвом Комуністичної партії, подолавши всі труднощі боротьби в минулому, побудував соціалізм і забезпечив молоді всі умови для виявлення її здібностей та активності, для здійснення її прагнень і устремлень.

Ви знаєте, що старшому поколінню, до якого належим і ми, випала інша доля з багатьма жертвами і поневіряннями.

Ми щасливі, що стали свідками і учасниками життя, до якого кликав і вів нас великий Ленін.

Приємно бачити, що наша молодь з визнанням і вдячністю до своїх батьків, під ке-

НА ФОТО Старі більшовики (зліва направо): І. Г. ЛЕОНОВ, Є. В. ГОРОХОВСЬКА, М. А. МОЙСЄЄВ.

рівництвом партії, бере активну участь в будівництві комуністичного суспільства.

Але, щоб бути активними будівниками нового суспільства і кваліфікованими спеціалістами, треба, як вказано в Тезах ЦК КПРС «50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції», поєднувати в собі високі ідеали комуністичної моралі, повагу до правил соціалістичного співжиття, дисципліну і самодисципліну, сувору вимогливість до себе й інших.

Навчання вимагає від вас великої і наполегливої праці, а

звання студента — ще й постійної участі в громадському житті.

В ці урочисті дні ми бажемо вам, наші юні друзі, успішно і з гідністю виправдати надії, покладені на вас партією і народом.

Хай завжди, на всіх шляхах вашого життя світять вам вогненні ідеї Великої Жовтня.

І. Г. ЛЕОНОВ,
член КПРС з 1918 року,
Є. В. ГОРОХОВСЬКА,
член КПРС з 1920 року,
М. А. МОЙСЄЄВ,
член КПРС з 1920 року.

ХАЙ ВІЧНО ЖИВЕ В ПАМ'ЯТІ НАРОДНИЙ БЕЗПРИКЛАДНИЙ ПОДВИГ БІЛЬШОВИКІВ-ЛЕНІНЦІВ, ГЕРОІВ ЖОВТНЯ І ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ, ВСІХ БЕЗСТРАШНИХ БОРЦІВ ЗА ПЕРЕМОГУ СОЦІАЛІЗМУ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції).

ОДЕСА! Все тут якесь особливе: і вулиці, і будинки, і море, і повітря, а головне — люди тут особливі — життєрадісні, веселі, невгамовні, щирі і прості.

І зараз, йдучи в університет, ми часто зустрічаємось на вулицях з людьми, скроні яких передчасно вкрила сивина. Це їм ми зобов'язані сонцем яскравим, небом безхмарним, щастям бурхливим. То ж давайте зупинимось на хвилинку і оглянемося навкруги. Адже в Одесі кожна вулиця, кожний камінь можуть розповісти про неба-

ПОРУЧ З НАМИ

чений героїзм, мужність, стійкість радянської людини.

Друзі! Зараз наше завдання — будувати світле майбутнє. Разом з нами завжди йдуть ті, хто захищав нас, хто допоміг нам стати на ноги, хто загинув за нас. А

скільки ще невідомих героїв живе поряд з нами? То ж в похід, друзі! Хай не стираються в пам'яті імена мужніх, хай засяють яскравим полум'ям імена невідомих героїв.

Наш клуб «Шляхами батьків» запрошує до себе всіх, кого цікавить історія рідної Одеси, хто бажав зустрітись з героями війни, Великої Жовтня, хто хоче розшукати ще не відомих героїв.

Д. ДАНИЛЕНКО,

ЮНАКИ І ДІВЧАТА! БУДЬТЕ ВІРНИМИ ПРОДОВЖУВАЧАМИ РЕВОЛЮЦІЙНИХ ТРАДИЦІЙ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ! БОРІТЬСЯ ЗА ТОРЖЕСТВО КОМУНІСТИЧНИХ ІДЕАЛІВ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції).

КРОКУЄ МОЛОДЬ

НА святкову демонстрацію, на святкування славного ювілею вийде сьогодні багато людей. Всі ми в ці хвилини нашого життя звітуватимемо перед Батьківщиною за свої діла, в душі поклянемося бути вірними справі великого Леніна, зробити все, щоб наша рідна Батьківщина стала ще прекраснішою...

Серед численних колективів міста-героя вийде на святкову демонстрацію і наш орденоносний. Він звітуватимемо перед партією, народом, гордий своїми ділами.

В університетській колоні будуть і ті, хто славить нашу Вітчизну хорошим навчанням та добрими ділами. Серед них — наші кращі студенти С. Колесник, С. Федчук, В. Курятников з фізичного, М. Ковальчук з хімічного, Д. Дзєндзелівський, Л. Сергієнко, О. Гончаренко з філологічного, А. Островерхов, С. Калитко з історичного, А. Слюсар, В. Романенко з географічного, А. Макаров, П. Білик — з юридичного, М. Мальований, А. Тарченко з механіко-математичного. Це ті, хто навчається в університеті другий чи третій рік, яким ще йти та йти нелегкою дорогою навчання. І які ще не один раз звітуватимуть перед Батьківщиною.

Серед студентської молоді будуть і ті, хто через рік чи два залишить стіни рідного вузу, хто віллється в лави славних трудівників, хто звітуватиме вже за свою працю. Це наші старшокурсники Л. Олійник з фізичного, С. Григораш з хімічного, В. Сокирка з філологічного, В. Шеремет з історичного, А. Мельникова, Н. Бондарчук, Р. Рясик з біологічного, С. Сую, Л. Сєгалова з географічного, О. Веремєєва, С. Волокітіна, Т. Грецишина з факультету іноземних мов, В. Марченко, Л. Антонова з механіко-математичного факультету, В. Єлалєєв, М. Якуніна з фізичного. Кожен з них в подарунок на честь славного півстолітнього ювілею принесе свої відмінні знання та хороші справи в громадському житті. Це таким, як вони, винесено подяку, таких як вони, нагороджено цінними подарунками.

— Добре вчиться, надзвичайно трудолюбива, бере активну участь в факультетській художній самодіяльності, веде наукову роботу, — оказав заступник декана факультету іноземних мов В. Соломонов про студентку четвертого курсу німецького відділення О. Веремєєву. Так можна сказати про кожного з них.

Так, це вони, ті, хто сьогодні йтиме в університетській колоні, продовжуватиме славні діла, розпочаті їх дідами і батьками в жовтні 1917.

Л. ШВИДЧЕНКО.

НА історичному факультеті бік у бік працюють К. Д. Петряєв і П. А. Некрасов. Про їх шлях в науку, про високі усвідомлення обов'язку перед Батьківщиною переконливіше всього говорять діла цих комуністів.

Війна застала К. Д. Петряєва в Ленінградському педагогічному інституті. Молодий аспірант відкладає на час книги і добровольцем йде на фронт.

К. Д. ПЕТРЯЄВ

1917 Новесники 1967

В НАШОМУ університетському колективі трудиться чимало ровесників Великого Жовтня — людей, які народились в грозовому 1917.

Ці люди росли разом з соціалістичною державою, вчилися в радянській школі, стали учасниками творення нового суспільства. Їм довелося брати участь в боях, відстоюючи честь і свободу своєї Батьківщини, переборювати численні труд-

нощі. Але, як і Радянська держава, прийшли вони до славного ювілею Великої Жовтня в розквіті творчих сил.

Про всіх наших ровесників Жовтня в газетній статті не розповісиш. Мова йтиме лише про окремих, в чій біографії, як в краплині води, відбився важкий і в той же час радісний шлях ровесників Великої Жовтня.

М. І. ГАВРИЛОВ

Ще йшла війна, а К. Д. Петряєву запропонували взятися за навчання і виховання молоді. Він приймає завідування кафедрою історії Педагогічного інституту.

В 1953 році Костянтин Дмитрович переходить на роботу до нашого університету, очолює кафедру загальної історії.

Знаменним був для К. Д. Петряєва рік минулий. Він захистив докторську дисертацію.

Дослідження вченого високо оцінили спеціалісти не тільки нашої країни, але й за рубежом. А для студентів-істориків

СРСР праця К. Д. Петряєва «Курс лекцій з історії Англії, Франції, Німеччини і США» стала тією підмогою, яка дозволяє їм успішно оволодівати своєю професією.

В НАШОМУ учбовому закладі добре відомий доцент кафедри історії СРСР П. А. Некрасов. Він — вихованець історичного факультету.

В 1942 році П. А. Некрасов закінчив університет. Поклавши диплом в сумку з протигазом, вчорашній студент зайняв своє місце в лавах однокашників і разом з ними залишив університетський двір: вони йшли на фронт.

Автоматник, командир гармати, політпрацівник — ось віхи на воєнному шляху П. А. Некрасова. А потім — знову університет. І праця, велика праця, зв'язана з написанням кандидатської дисертації, з навчанням і вихованням студентства.

Зараз П. А. Некрасов працює над спеціальною монографією, яка і стане основою його докторської дисертації.

НАПЕВНЕ, зовсім інакше склалося би життя селянського хлопчика, якби жив він не в Радянській країні. Але у нас в країні шлях в науку відкрито кожному. По цьому шляху й пішов Коля Гаврилов. Після школи він вступає до Московського університету. Закінчити його своєчасно перешкодила війна.

Важкими були роки, багато лиха зазнав Микола Іванович

Продовження на 3-й стор.

ВИСОКІ зобов'язання взяв на себе колектив нашого орденосного університету в ювілейному році Радянської влади. Як же ці зобов'язання виконані? Коротко розповімо про це, наводячи цифри, які красномовніші за слова.

Майже за десять років — з 1957 по 1966 роки — в нашому університеті було захищено 20 докторських і 98 кандидатських дисертацій; видано 53 монографії і підручники, проведено теж 53 всесоюзних і республіканських наукових конференцій. А тільки в ювілейному році — 1967 — виконуючи свої зобов'язання, вчені університету захистили 9 докторських і 40 кандидатських дисертацій.

Зовсім недавно, напередодні свята, захистили кандидатські дисертації секретар партбюро фізичного факультету М. Чесноков, вихованка нашого університету В. Алайкіна, викладач кафедри педагогіки В. Грановська і викладач кафедри політекономії Д. Рибачок.

В ювілейному році у нас проведено 13 всесоюзних і республіканських конференцій.

В нинішньому році вчені університету підготували 13 монографій і підручників, п'ять з яких вже вийшли з друку.

Чимало зробили вчені університету в галузі досліджень з господарської тематики. Вони зобов'язувались виконати роботи на суму в 320 тисяч карбованців. Фактично ж кафедрами і лабораторіями проведено досліджень на 360 тисяч карбованців. Результати багатьох досліджень вже впроваджені у виробництво.

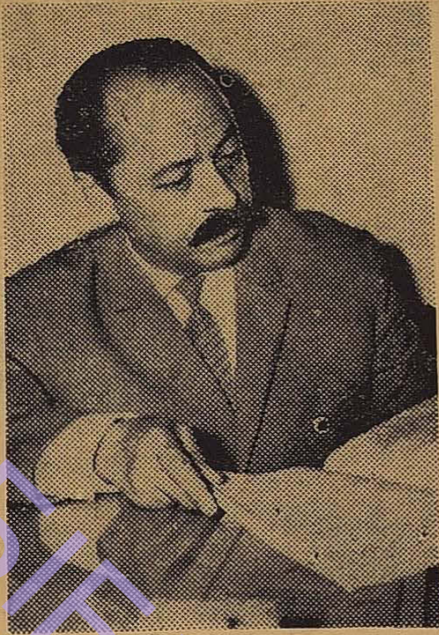
Колектив нашого університету гідно зустрів велике свято — 50-річчя Радянської влади. Але попереду — складні завдання і вони, безсумнівно, будуть вирішені як найкраще.

В. ГЛУХОВ.

Продовження. Поч. на 2-й стор.

Гаврилов, але вони не зламали його наполегливості, не змінили його жадою до знань.

І знову Московський університет. Навчання. Аспірантура. Захист кандидатської дисертації. Але життя у Миколи Іва-

А. Ю. ГЛАУБЕРМАН.

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ФІЗИКИ. ЗАРАЗ

ОЧЕВИДНО, багатьом читачам нашої газети доводилось звертатися у відділ кадрів університету. І їх завжди доброзичливо зустрічала висока, симпатична людина — начальник відділу кадрів Степан Йосипович Сергійчик.

У вогненний час війни, в 1943 році став Степан Йосипович комуністом. Він рішуче й мужньо боровся з ворогом. Про це свідчать три бойових орденів і п'ять медалей, якими нагородила його Батьківщина.

Потім засів С. Й. Сергійчик за навчання, успішно закінчив

новича Гаврилова — це завжди пошук. І він продовжує дослідження, які завершилися захистом докторської дисертації.

Зараз Микола Іванович Гаврилов — декан механіко-математичного факультету, доктор фізико-математичних наук, професор. Багато і плідно працює він.

Його очолює доктор фізико-математичних наук, професор Абба Юхимович Глауберман. І хоча працює він в університеті не так вже й давно, в нашому учбовому закладі добре знають Аббу Юхимовича. Знають не тільки як вченого, автора понад 70 опублікованих праць, але ще і як в минулому студента.

Так, А. Ю. Глауберман — вихованець, випускник фізико-математичного факультету нашого університету.

Але після завершення навчання не довелося молодому фізикові довго попрацювати: грянула війна і А. Ю. Глауберман пішов боротися з воро-

грудиться він. Ось рядки з однієї характеристики, які свідчать про це: «Гаврилов М. І. читає лекції з провідних математичних наук. Вони відзначаються високим науковим рівнем і педагогічною майстерністю. Він провадить велику дослідницьку роботу».

гами Батьківщини.

Сталося так, що в боях під Кривим Рогом його було двічі поранено і непритомного взято в полон.

— Краще смерть, ніж полон, — вирішив Глауберман, і при першій же можливості, під час перевезення з одного табору в інший, височив з вагона.

Скоро Глауберман вже в партизанському загоні імені Костянтина Заслонова. Б'ється з ненависними гітлерівцями.

Після війни А. Ю. Глауберман засів за роботу, наукові дослідження. Успішно продовжує він їх і зараз, в своєму рідному університеті.

С. Й. СЕРГІЙЧИК

ДІЯЧІ НАУКИ І ТЕХНІКИ! АКТИВНІШЕ БОРИТЬСЯ ЗА ПРИСКОРЕННЯ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ, ЗА ДАЛЬШИЙ РОЗКВІТ НАУКИ!

ХАЙ ЖИВЕ ПЕРЕДОВА РАДЯНСЬКА НАУКА — ДІТИЩЕ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції).

ПРАВОФЛАНГОВІ

ЙОГО МРІЯ

— Про себе Толя розповідати не любить, скупий на слова, але тільки на слова, — повідомили його однокурсники.

Так, про себе Анатолій вважає за потрібне не говорити. Розповідає лише про саме що не є важливе.

— Родом з Миколаєва. Мріяв стати офіцером. В п'ятдесят першому закінчив військове училище. Служив. Подобалось. Коли підкралась хвороба — не помітив. Довелось звільнитись. В п'ятдесят шостому подав документи на історичний факультет. Вступні іспити склав на п'ятірки. Ось і все.

Не сказав він про те, що веде велику громадську роботу. А бути старостою курсу — справа нелегка. Це не тільки честь, але й велика відповідальність...

Мені все ж хочеться, щоб Анатолій ще щось розповів про себе.

Пробую розмову перевести на іншу тему. І зразу ж нащупую «костроверхівську слабину». Хлопець закоханий в науку.

— Моя мрія — велика наука. Ще на першому курсі обрав тему. Зараз копаюсь в книжках, журналах. Намагаюсь прослідкувати вплив культури древніх греків на мистецтво скіфів. Пошастило мені з науковим керівником. Доцент Корешковський добрий спеціаліст в цій галузі...

І ще багато цікавого розповів ленінський стипендіат Анатолій Островецький про свою наукову роботу. Хвилюється, адже скоро наукова студентська конференція, на якій він виступить з доповіддю.

ПАМ'ЯТНИЙ ДЕНЬ

— Є дні, які залишаються в пам'яті назавжди. В цьому році для мене таким став один з жовтневих днів. Я довідався про наказ Міністра освіти УРСР, — так роз-

почав свою розповідь студент четвертого курсу філологічного факультету Богдан Сушинський.

Чим же знаменний один з жовтневих днів для Богдана? Що не кажити, а коли людина довідується, що вона стала іменним стипендіатом... Такий день стає святом.

— Серед студентів ходить думка, що коли першу сесію вдасться скласти на «відмінно», то тоді жоден викладач не поставить «добре», а тим більше «задовільно».

Помилкова думка, — продовжує свою розповідь Богдан. — Є в мене знайомі з інших факультетів. Чимало серед них і таких, хто вчився на «відмінно», два, три роки. Шкода, що доводиться говорити про їх академічні успіхи в минулому... Дехто повірив ось таким розповідям. Ні, ніколи не треба втрачати самоконтроль, ніколи не треба готуватись до семінарів, сесій за хвилину до дзвоника.

В цьому глибоко переконаний Богдан Сушинський, шевченківський стипендіат.

ОСОБЛИВА ДУМКА

— У нашої професії — велике майбутнє. Це вже поза всяким сумнівом, — сказав при нашій зустрічі студент третього курсу геолого-географічного факультету, ленінський стипендіат Володимир Романенко. — Я завжди мріяв про мандрівки. Саме цим бажанням було продиктовано моє рішення вступити на геолого-географічний.

Володя вступив до університету в 1965 році, коли геологічне відділення тільки відкривалось. Довелось йому витримати справжній бій: адже конкурс був не маленьким.

...Багато сесій за плечима Володі. І всі вони складені на «відмінно».

Але не тільки добрими успіхами в навчанні може пишатися Володя. Непогані успіхи в студентстві в спорті. Має третій розряд з

стрілки, непоганих успіхів домігся і в спортивній гімнастиці.

— Цього літа була у нас чудова практика. Іздили до Криму, на Курильські острови. Ось там, на Курилах, запала мені в душу одна цікава думка: написати про підсумки подорожі. Поспішаю з цією роботою. Хочу виступити з доповіддю на науковій студентській конференції.

— Мрієш про аспірантуру?

— Так, тільки щодо цього в мене особлива думка. Закінчу університет — і зразу в дорогу. Може, і на Курили. Вивчу той край, зроблю замітки для наукової роботи, а тоді можна і в аспірантуру тримати іспити.

Ось ми й познайомились з деякими правофланговими навчального фронту. Правда, не названі імена інших іменних стипендіатів. Але і вони такі ж цілеспрямовані, наполегливі і в навчанні, і в труді — гордість нашого університету.

С. ХАНЕВИЧ.

НА ПОРОЗІ святкових торжеств, 30 жовтня, в нашому університеті відбулось пленарне засідання ювілейної наукової сесії, присвячене 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

На засіданні з доповіддю «Одеський орден Трудового Червоного Прапора державний університет імені І. І. Мечникова до 50-річчя Великої Жовтня» виступив ректор ОДУ професор О. І. Юрженко.

Потім доктор хімічних наук О. В. Богатський зробив доповідь на тему «В. І. Ленін і радянська наука», а доцент С. М. Ковбасюк — «Велика Жовтнева соціалістична революція і встановлення Радянської влади на Україні».

Наступного дня відбулись секційні засідання. На них багато доповідей було присвячено розвитку суспільних і природничих наук за 50 років Радянської влади, які були своєрідним звітом вчених університету про виконання зобов'язань, взятих в цьому році на честь славного жовтневого ювілею.

КУБОК — У НАС!

В ПЕРЕДСВЯТКОВІ дні в Одесі відбулась загально-міська естафета, присвячена 50-річчю Радянської влади, на приз газети «Чорноморська комуна».

Команда нашого університету в складі: майстрів спорту СРСР М. Авілова, М. Бугайцева, Ю. Камаєва, Т. Галки і першорозрядників В. Галушко, О. Стручаєва, М. Іванова, І. Каберника, Л. Боровикова та Т. Платинської зуміла випередити своїх суперників і зайняти абсолютне перше місце.

Команді нашого університету вручено кубок переможця та диплом першого ступеню.

А. ЛУПОЛОВЕР.

ВІД ВСЬОГО СЕРЦЯ

П'ЯТДЕСЯТ років — період для історії невеликий. Але радянський народ зумів за цей час піти далеко вперед. Він домігся великих успіхів в політичному, економічному та культурному житті. І ще одним свідченням цьому є м'яка посадка наукової лабораторії на планету Венера.

Жовтнева революція відкрила нову еру в історії людства — еру загибелі капіталізму і торжества соціалізму. Національно-визвольний рух народів Азії, Африки і Латинської Америки є продовженням боротьби за визволення, розпочатої нашим народом.

П'ятдесятиріччя Жовтня відзначає як своє велике свято все прогресивне людство. Я приєдную свій голос до голосів всіх чесних людей землі і від всього серця поздоровляю радянський народ, народ, який буде комунізм і підкорює космос, народ, який дав світові великого Леніна, з 50-ю роковиною Великої Жовтневої соціалістичної революції.

ШАФАР АЛІ,
студент V курсу фізичного факультету (Судан).

МОЯ РЕВОЛЮЦІЯ

ПІДСУМКИ ЮВІЛЕЙНОГО КОНКУРСУ

НАША газета провела конкурс на кращий твір, вірш, нарис, малюнок, фотографію, який був присвячений 50-річчю Великого Жовтня і проходив під загальним тематичним заголовком «Моя революція».

Ми чекали, що в надісланих творах будуть відбиті великий і складний шлях, який пройшла наша країна за півстоліття, героїчна історія боротьби і праці радянських людей, молоді.

Ми хотіли, щоб в творах було показано, як ідеї Великої пролетарської революції живуть в справах і вчинках наших однолітків та старших сучасників.

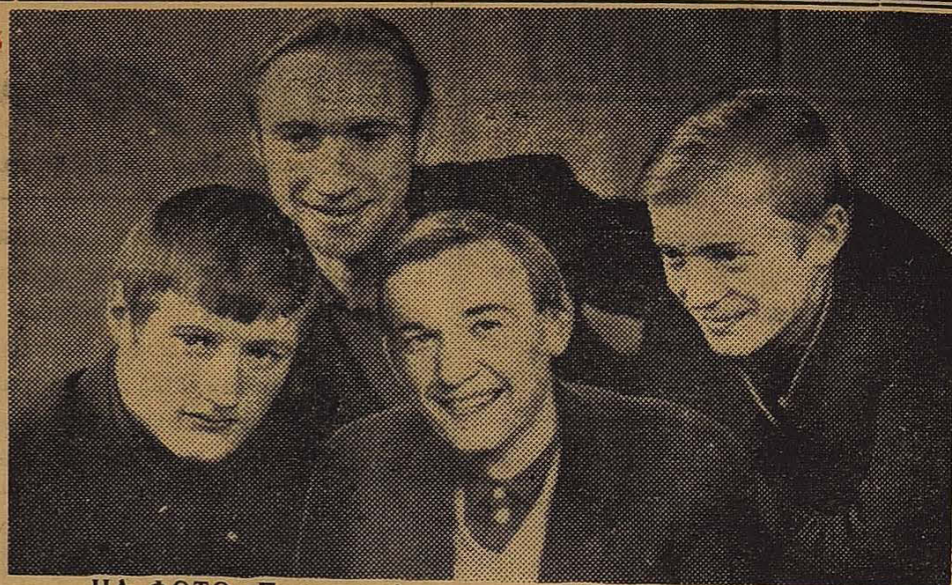
Ми хотіли, щоб у віршах і оповіданнях, фотографіях, нарисах відбилися мрії, пошуки та ідеали молодого сучасника — будівника комуністичного суспільства, щоб вони розповідали також про життя і працю людей нашого приморського міста і, звичайно ж, про студентське життя.

І наші бажання здійснились. Майже у всіх творах, надісланих на конкурс, в більшій чи меншій мірі висвітлювалась тема «Моя революція».

Підбито підсумки конкурсу. Жюрі вирішило першу премію не присуджувати, збільшивши число других і третіх премій.

По творах прози другі премії (20 карбованців) присуджені студентам філологічного факультету С. Ханевичу за публіцистичний нарис «Спадкоємність» та О. Шеренговому за новелу «До зірок». Третя премія (10 карбованців) — студенту філологічного факультету В. Сіньковському за оповідання «Мадемуазель «Марсельеза».

По поезії друга премія присуджена студенту

НА ФОТО: Переможці конкурсу «Моя революція» студенти філологічного факультету (зліва направо)—О. ШЕРЕНГОВИЙ, В. СІНЬКОВСЬКИЙ, В. ФІЛАТОВ, С. ХАНЕВИЧ.

філологічного факультету В. Філатову за добірку віршів, надрукованих в № 29 від 26 листопада 1966 року, а третя премія — студенту філологічного факультету Д. Ульяновцеву за вірші, надруковані в нашій газеті 20 жовтня 1967 року.

Кращими фотоетюдами визнані роботи студента-вечірника хімічного факультету В. Віленського під загальним заголовком «Молодість», надрукованих в газеті 7 листопада 1966 року. В. Віленському присуджена друга премія. Третю премію за фото, подані на конкурс і вміщені в газеті, одержав співробітник університету П. Дутко.

Редакція сподівається, що учасники конкурсу і в подальшому будуть активно співробітничати в нашій газеті.

ОКТЯБРЬ. ЖОВТЕНЬ. КАСТРЫЧНИК.

СЛОВО ПРО СЛОВО

ПІСЛЯ Великої Жовтневої соціалістичної революції в східнослов'янських мовах утворилось не тільки багато нових слів на рідномовній основі, а чимало старих, давновживаних слів пересмислилось, стало вживатись у новому значенні. До таких слів передусім належать назви десятого місяця року — російська — октябрь, українська — жовтень, білоруська — кастрычнік.

Різна назва одного й того ж місяця року в східнослов'янських мовах пояснюється декількома причинами. Подамо їх.

У говорах давньоруської мови за різними ознаками цієї пори року десятий місяць могли називати паздерник, жовтень, костричник. Історія цих назв така.

У праслов'янській мові було слово паздєрь, що було назвою рослини, з якої добували волокно, і назвою твердої кори цієї рослини, яка відбивалась, відділялась від волокна — назвою кістриці, терміття. В осінній період якраз добувають волокно з конопель, льону. Від загальної назви цих волокнистих прядивних культур і твердої кори їх і утворилась у давньоруській мові назва місяця паздєрник. До речі, така назва місяця виявлена і у говорах сучасної російської, української та білоруської мов. Через те, що слово паздєрь було багатозначним, було і назвою волокнистої рослини, і назвою кори цієї рослини, у давньоруській мові з'явилося слово костєрь, яке було назвою тільки кори волокнистої культури. Від цього слова в російській мові утворилось слово кострика, українській — кістриця, білоруській — кастрыца.

У білоруській мові від слова кастрыца й утворилась назва десятого місяця — кастрычнік.

В окремих говорах давньоруської мови, на основі яких згодом утворилась українська мова, десятий місяць року міг називатись ще жовтень в зв'язку з тим, що в цей період листя на деревах, кущах, рослинах жовтіють.

Після прийняття християнства у слов'ян починає поширюватись греко-латинський календар із його назвами місяців року. Так, у російській мові поширилась назва десятого місяця октябрь. Правда в латинській мові слово октобер, утворене від слова окто—«вісім», було назвою не десятого, а восьмого місяця.

Пролетарська революція, очолювана Комуністичною партією, розпочалась в нашій країні в жовтні місяці за старим стилем. Звідси її назва — Велика Жовтнева соціалістична революція. Але згодом і слова октябрь, жовтень, кастрычнік почали вживатись не тільки як назви десятого місяця року, а як і назви Великої Жовтневої соціалістичної революції. Так, серед ювілейних Закликів ЦК КПРС є заклик — «Хай вічно живе в пам'яті народній безприкладний подвиг більшовиків-ленінців, героїв Жовтня і громадянської війни, всіх безстрашних борців за перемогу соціалізму!», — в якому слова жовтень, кастрычнік, октябрь є лексичними неологізмами, синонімами до нового словосполучення Велика Жовтнева соціалістична революція.

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

1917 Новесники 1967

НА КАФЕДРІ іноземних мов працює викладачем Микола Іванович Проскуров. Віхи його життєвого шляху нічим не примітні: колгоспник, потім закінчив школу ФЗН, працював електромонтажником на будовах другої п'ятирічки і одночасно вчився на робфаці. В 1937 році за путівкою ЦК ВЛКСМ вступив до льотної школи, став авіатором.

І ось війна. Вона й розкрила в М. І. Проскурові якості мужнього і безстрашного бійця, беззавітного захисника завоювань Жовтня.

Про відвагу, бойову діяльність Миколи Івановича можна було б написати книгу. Ось тільки один епізод.

Зима 1941 року. М. І. Проскуров в складі ескадрильї, переборюючи зенітний вогонь,

бомбардує ворожі позиції. Завдання виконане. Можна повернутися на аеродром. Але тут Микола Іванович побачив, що літак його бойового товариша раптом втратив висоту, спланував і зробив вимушену посадку. А в декількох кілометрах — вороги.

— Треба виручати, — вирішив Микола Іванович.

Проскуров посадив свою машину недалеко від машини товариша. Вдвох взяли вони виправляти пошкодження.

Але їх помітили гітлерівці: вони все ближче і ближче. Тільки декілька сот метрів відділяло ворожих солдат від радянських льотчиків, коли М. І. Проскуров і його товариш вскочили в машини і відірвали їх від засніженої землі...

Зараз Микола Іванович Проскуров навчає студентів, виховує їх на традиціях вірності своєму обов'язку, відданості нашій великій Батьківщині.

У ВЕСТИБЮЛІ головного корпусу університету часто можна побачити невисокого росту, біляву жінку. Це — Раїса Георгіївна Травкіна — комендант.

Нелегко склалась її доля: до-

Р. Г. ТРАВКІНА

велось в роки війни пережити жахи Ленінградської блокади, а потім багато сил віддати боротьбі з злочинництвом. Але куди б не посилали її працювати, вона свою справу виконувала з почуттям високої партійної відповідальності.

І сьогодні Раїса Георгіївна з властивою їй енергією справляється зі своїми обов'язками.

І, якщо учбовий процес проходить нормально, якщо в аудиторіях світло, чисто і затишно, якщо в головному корпусі університету порядок — то в цьому і чимала заслуга Раїси Георгіївни Травкіної.

★
РОВЕСНИКИ ЖОВТНЯ! По-різному склалось у них життя. Через багато труднощів довелось їм пройти, але, переборюючи їх, вони зараз багато роблять для того, щоб завжди торжествувала переможна ленінська думка, ідеї Великої Жовтня.

Г. ГОНЧАРУК.

М. І. ПРОСКУРОВ
Фото 1950 р.